

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200245
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718200245.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému: H. G., X.. XX.X.XXXX, L. G.. M. XXXX/XX, R., o zaplatenie 955,44 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 280,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 280,44 eur od 26.8.2015 do zaplatenia, a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 88 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 16.2.2018 domáhal zaviazať žalovaného zaplatiť mu 955,44 eur a zmluvnú pokutu 0,04 % denne a úrok z omeškania 0,55 % ročne zo sumy 955,44 eur od 26.8.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 750 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 750 eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 955,44 eur do zaplatenia. Žalobca sa zároveň domáhal zaplatenia náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 eur. Žalobca sa domáha plnenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 17.3.2015.

2. Žalobca na žalobe trval. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoc mu bola žaloba doručená s poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, neospravedlnil, nežiadal odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

3. Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. 7Csp/17/2018-55 z 17.7.2018 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 675 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z sumy 675 eur od 26.8.2015 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu KS v Trnave rozsudkom č. k. 24Co/275/2018-80 z 19.6.2019 zrušil rozsudok v zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania, potvrdil rozsudok v zamietajúcej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 0,04 % denne. Zároveň odvolací súd vyjadril svoj právny názor, ktorým je súd prvého stupňa obligatórne viazaný.

4. Rozsudok OS Skalica č. k. 7Csp/17/2018-55 z 17.7.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 15.9.2018 v spojení s rozsudkom KS v Trnave č. k. 24Co/275/2018-80 z 19.6.2019 v časti 675 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z sumy 675 eur od 26.8.2015 do zaplatenia.

5. Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.3.2015, zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere, kartou klienta , oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.7.2015, oznámením žalobcu o schválení úveru z 17.3.2015, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

6. Žalobca ako právnická osoba uzatvoril s žalovaným ako spotrebiteľom dňa 17.3.2015 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „ZdZoRÚ“). Na základe predmetnej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 750 eur (takáto suma je uvedená v samotnej zmluve). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku istiny 26,54 eur vždy k 1. dňu v mesiaci, počet splátok 36, RPMN za úver 26,09 %, ročnú úrokovú sadzbu 17,77 %, celkovú čiastku na zaplatenie (úver +úroky za celú dobu čerpania úveru) v sume 1030,44 eur, priemernú RPMN za úver 34,42 %.

7. Z obsahu oznámenia žalobcu o schválení úveru dlžníkovi z 17.3.2015 súd zistil, že predmetné oznámenie je podpísané len žalobcom a sú v ňom okrem iného uvedené i údaje: dátum splatnosti prvej splátky: 1.5.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.4.2018. Z obsahu výpisu z účtu žalobcu z 17.3.2015 mal súd preukázané, že dňa 17.3.2015 bola žalovanému reálne vyplatená jednorázovo suma 675 eur (nie 750 eur). Z obsahu karty klienta tlačenej 23.3.2018 doloženej žalobcom mal súd preukázané, že žalovaný nezaplatil z predmetnej sumy nič, neuhradil žiadnu splátku.

8. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 1, do okamžitej splatnosti úveru nezaplatil nič. Nakoľko bol žalovaný v omeškaní s zaplatením splátky č. 1 o viac ako tri mesiace, žalobca si podľa § 565 OZ uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Žalobca listom z 14.7.2015 oznámil dlžníkovi zosplatnenie celého úveru od uplynutia 15 dní od doručenia tohto oznámenia. Žalobca v žalobe uvádzal, že po zosplatnení mal dlžník uhradiť celkovo 955,44 eur (36 splátok x 26,54 eur; Ide o nesplatená istina v sume 749,88 eur a nesplatené úroky v sume 205,56 eur). Súd si z toho ustálil, že bol úver zosplatený k dňu 25.8.2015. Po zosplatnení úveru žalovaný neuhradil už nič. Doposiaľ zvyšnú sumu neuhradil, preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania.

9. Žalobca sa domáha zaplatiť podľa článku 8 ods. 8.2 zákonný úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne a pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie dosiahnu spolu výšku poskytnutého úveru 750 eur, tak od nasledujúceho dňa žiadal len úrok z omeškania 5,05% ročne. V súvislosti s zaslaním „Pokusu o zmier“ žalovanému pred začatím súdneho pojednávania jeho právnym zástupcom si uplatnil náhradu nákladov z titulu odmeny za právnu službu tohto úkonu ako odmenu za 1 úkon právnej služby 61,74 eur a režijný paušál 10,61 eur. Žalobca si uplatnil aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 eur, avšak ich reálne vynaloženie súdu nepreukázal ani ich výšku nezdôvodnil.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy , tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (ods. 1). Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti (ods. 2).

12. Podľa § 1 ods. 3, písm. q) zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú: q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 17.3.2015), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

19. Podľa § 504 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

20. Podľa § 506 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

21. Podľa § 365 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, dlžník je v omeškaní, ak nespĺni riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

22. Nakoľko mal súd preukázané, že žalovaný reálne vyčerpal jednorázovo úver v sume 675 eur dňa 17.3.2015, t.j. v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd v tomto konkrétnom prípade aplikoval i ustanovenia tohto právneho predpisu práve na čerpanie úveru.

23. Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným

zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Predmetom sporu je (po správoplatnení rozsudku OS Skalica č. k. 7Csp/17/2018-55 z 17.7.2018 v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť 675 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z sumy 675 eur od 26.8.2015 do zaplattenia a v časti potvrdeného zamietnutého výroku o uplatnenej zmluvnej pokute) zaplattenie sumy 280,44 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe zmluvy a zaplattenie náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 eur.

12. Súd konal a rozhodoval v intenciách odvolacieho súdu súc viazaný jeho právnym názorom jasne vymedzeným v rozsudku KS v Trnave č. k. 24Co/275/2018-80 z 19.6.2019.

27. Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi žalobcom a žalovaným bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca uzatvoril s žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 17.3.2015, na základe ktorej mu preukázateľne podľa výpisu z účtu žalobcu poskytol úver 675 eur pri dohodnutej mesačnej splátke (vrátane úrokov, ako je uvedené v zmluve ods.6) vo výške 26,54 eur, v počte 36 splátok. V zmluve bol síce uvedený úverový limit 750 eur, ale žalobca reálne preukázal len poskytnutie sumy 675 eur. Podľa vyjadrenia žalobcu a aj doloženej karty klienta žalovaný neuhradil nič.

28. Žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 17.3.2015. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

29. Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o splátkovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplynulo, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 21.08.2014 zmluvu o revolvingovom úvere. Nakoľko medzi zmluvnými stranami bol uzatvorený revolvingový úver, tak v tomto prípade nie je možné aplikovať ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľskej zmluvy. Na základe uvedeného súd odkazuje na vyššie už citovaný § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že žalobca sa zaviazal žalovanému poskytnúť úverový rámec vo výške 750 eur, čo žalobca potvrdil aj v oznámení o schválení úveru a žalovaný sa zaviazal splácať mesačnú splátku 26,54 eur po dobu 36 mesiacov, t.j. celkovo zaplatiť 955,44 eur (nesplatená istina v sume 749,88 eur a nesplatené úroky v sume 205,56 eur). Pre neplnenie si zmluvných povinností žalovanou bol ku dňu k 25.8.2015 úver žalobcom zosplatený. Posudzovaný právny vzťah medzi zmluvnými stranami založený zmluvou o revolvingovom úvere pre charakter a spôsob poskytovania úveru je spotrebiteľským úverom, lebo ide o jednorázové čerpanie úveru a okrem sumy 675 eur inú

sumu žalovaný nečerpá. Žalovaný z poskytnutého úveru nezaplatil ani jednu splátku a nakoľko v prvom rozsudku súdu prvého stupňa mu bola právoplatne uložená povinnosť uhradiť suma 675 eur, súd v rámci tohto konania rozhodol uložiť povinnosť žalovaného zaplatiť sumu 280,44 eur (955,44 eur - 675 eur) v zmysle záverov odvolacieho súdu, súc viazaný jeho názorom. Na základe týchto skutočností súd vyhovel žalobe v zvyšnej časti 280,44 eur a to aj s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od dňa 26.8.2015 nasledujúceho po dni zosplatnení úveru.

31. Žalovaný bol preukázateľne v omeškaní so splácaním a keďže si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, súd mu vyhovel aj v tejto časti a priznal správne vyčíslený úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

32. V zmysle civilného súdneho poriadku je povinnosťou žalobcu pravdivo tvrdiť a svoje tvrdenie oprieť o konkrétne dôkazy. Žalobca si v konaní uplatnil aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 62,06 eur, ale ich súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, preto súd v tejto časti aj žalobu zamietol.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

36. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP počítajúc čistý úspech žalobcu z celkovej žalovanej sumy 1 017,50 eur (955,44 eur + 62,06 eur) a z priznanej sumy 955,44 eur (675 eur + 280,44 eur). Žalobca mal úspech vo výške 93,90 % (výpočet: $955,44 \times 100 \text{ deleno } 1017,50$), žalovaný mal úspech 6,09 % (výpočet: $100 - 93,90$) a z toho vyplýva čistý úspech žalobcu v rozsahu 87,81, zaokrúhlene 88 %. Čiže súd priznal žalobcovi v konaní náhradu trov konania vo výške 88 %.

37. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).